

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA nr.135/2005

Directia generala de solutionare a contestatiilor din Agentia Nationala de Administrare Fiscala a fost sesizata de SC X SA, prin adresa din 05.04.2005 si de catre Directia generala a finantelor publice, prin adresa din 13.05.2005, asupra contestatiei formulata de S.C.X S.A.

Societatea a formulat contestatie impotriva masurilor dispuse prin Decizia de impunere din 23.03.2005 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 23.03.2005 si are ca obiect suma impozitul pe profit, dobanzile si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzile si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, precum si amenda cominatorie.

Contestatia a fost inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de 28.04.2005 si este formulata impotriva Deciziei de impunere din 23.03.2005, comunicata societatii cu scrisoare recomandata la data de 06.04.2005, conform confirmarii de primire anexata la dosar in fotocopie, in termenul prevazut de art.176 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175, art.176 si art.178 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din Agentia Nationala de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata societatea solicita anularea pe cale administrativă a Raportului de Inspectie Fiscală incheiat la data de 2005, a Deciziei de impunere din 2005 si a Dispoziției din 2005, și exonerarea unității de plata sumei menționate la pagina 7 a raportului, motivand ca în conformitate cu art.11 din Legea 29/1990 cu modificările la zi, plângerea suspendă executarea.

In sustinerea cauzei societatea arata ca este obligata prin raportul de inspectie fiscală si Decizia de impunere întocmite de D.G.F.P., Structura de Administrare Fiscala, Activitatea de Control Fiscal sa plăteasca aceeași suma, cu dobânzi si penalități actualizate, suma stabilita si prin raportul de inspectie fiscală și procesul verbal din 2004, contestate inclusiv la Curtea de Apel.

Contestatoarea arata ca in baza deciziei din 22.06.2004 se dispune reverificarea perioadei ianuarie 1999 - mai 2004, pentru stabilirea corecta a obligațiilor fiscale ale S.C. X S.A. , iar cu aceasta

ocazie, organul de control, înregistrează în luna martie 2001 contravaloarea lucrărilor către S.C. A SRL, conform facturii, înregistrând și profitul realizat de unitate, precum și dobânzi și penalități aferente.

Intrucat debitoarea S.C. A intrase în lichidare judiciară, contestatoarea considera, așa cum au considerat și organele de control anterioare, ca trebuia să se procedeze la înregistrarea acestor sume pe măsura recuperării lor, lucru pe care susține că l-a făcut pentru suma recuperată până în prezent.

Contestatoarea consideră că suma aflată în litigiu nu putea fi înregistrată decât după ce hotărârea judecătorească rămânea definitivă.

Contestatoarea arată că organele fiscale au constatat impozitul plătit, scăzându-l din diferența de impozit pe profit stabilită prin Raportul de Inspecție Fiscală din 07.10.2004 și Procesul Verbal 13.10.2004, dar au calculat la această dobânzi.

De asemenea, contestatoarea arată că această sumă a fost reținută cu acest titlu de către organele fiscale deși ea provine din vânzarea bunurilor aparținând S.C. X S.A., aflate sub sechestru, iar impozitul pe profit recalculat prin luarea în considerare de către organele fiscale a unei facturi a fost contestat.

b) Societatea susține că în realitate are de plată pe anul 2004 TVA în alt cuantum decât cel stabilit, diferența fiind calculată de organele fiscale la factura emisă către S.C. A S.R.L., reținută în mod incorect ca fiind venit pentru S.C. X S.A. .

c) Amendă cominatorie, pe care o contestă ca fiind nejustificată.

Cu privire la Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală emisă în 2005, contestatoarea arată că la "Mențiuni privind auditarea contribuabilului", se precizează în mod incorect și netemeinic ca: "unitatea a fost de acord cu constatările din raportul de inspecție fiscală".

Societatea arată de asemenea că *"Incorectitudinea acestei afirmații și inadvertența ei față de realitatea evenimentelor reiese incontestabil din însuși punctul de vedere al d-lui administrator Scalschi Sorinei din 23.03.2005, anexat la raportul de inspecție fiscală, și în care d-lui menționează expres că nu poate semna acest raport, motivând acest fapt, precum și din cele 9 anexe ale raportului care nu sunt semnate de administrator, din aceleași motive ca cele exprimate în punctul de vedere al d-lui Scalschi."*

II. Conform Deciziei de impunere din 2005 și Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 2005, din verificarea documentelor financiar-contabile și a declarațiilor puse la dispoziție de contribuabil s-au constatat și stabilit următoarele:

Pentru obligațiile fiscale datorate bugetului general consolidat unitatea a fost verificată până la 30.06.2004 conform Raportului de inspecție fiscală din 2004.

Prin raportul de inspecție fiscală contestat încheiat la data de 2005 a fost verificată perioada 01.07.2004-31.12.2004.

1. Cu privire la impozitul pe profit

Societatea a facut obiectul unei verificari fiscale anterioare in baza careia a fost emisa decizia de impunere din 2004 si raportul de inspectie fiscala din 07.10.2004 ca anexa a deciziei, constatandu-se ca unitatea datora bugetului de stat: diferenta impozit pe profit, dobandzi impozit profit si penalitati impozit pe profit.

Unitatea a contestat decizia de impunere din 2004 si nu a achitat sumele stabilite suplimentar .

Prin decizia de impunere din 2005 s-au calculat dobandzi suplimentare aferente debitului restant reprezentand impozit pe profit stabilit ca datorat prin decizia de impunere incheiata anterior, din 2004.

La data incheierii raportului de inspectie fiscala incheiat in 2005 unitatea datora impozit pe profit, dobandzi aferente impozitului pe profit, din care o parte calculate si stabilite de plata prin Decizia de impunere din 2005, precum si penalitati de intarziere.

2.Cu privire la taxa pe valoarea adaugata din verificarea jurnalelor de vanzari si cumparari, a balantelor de verificare, a deconturilor de TVA si a documentelor justificative ce au stat la baza intocmirii lor, pentru perioada verificata, iulie 2004 - decembrie 2004, unitatea inregistra TVA de plata.

La data incheierii inspectiei fiscale, unitatea datora TVA de plata in quantum mai mare, dobandzi aferente TVA de plata, din care o parte au fost calculate si stabilite prin Decizia de impunere incheiata in 2005, conform anexei nr.2 la raportul de inspectie contestat, precum si penalitati de intarziere, din care o parte au fost stabilite prin Decizia de impunere din 2005, conform anexei nr.2 la raportul de inspectie fiscala.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei si actele normative in vigoare pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1. Referitor impozitul pe profit, dobandzile si penalitatile de intarziere aferente, taxa pe valoarea adaugata, dobandzile si penalitatile de intarziere aferente, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin *Directia generala de solutionare a contestatiilor* se poate pronunta pe fondul cauzei in privinta acestor capete de cerere in conditiile in care sumele respective nu fac obiectul deciziei de impunere contestata, fiind stabilite in sarcina societatii printr-un titlu de creanta anterior.

Perioada verificata : 01.07.2004 - 31.12.2004

In fapt, prin Decizia de impunere din 07.10.2004 emisa in baza raportului de inspectie fiscala din 07.10.2004 s-au stabilit in sarcina SC X SA impozit pe profit, dobandzi si penalitati de intarziere aferente, taxa pe valoarea adaugata, dobandzi si penalitati de intarziere aferente

Societatea a contestat decizia de impunere si raportul de inspectie fiscala prin care s-au stabilit aceste obligatii fiscale suplimentare.

Contestatia a fost solutionata de Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, prin decizia nr.62/31.03.2003 prin care contestatia a fost **respinsa ca nedepusa in termenul legal.**

Decizia de solutionare a contestatiei emisa de Agentia Nationala de Administrare Fiscala este definitiva in sistemul cailor administrative de atac, potrivit prevederilor OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 23.03.2005 organele de inspectie fiscala au enumerat la pagina 7 datoriile societatii scadente la data de 15.02.2005 printre care si cele stabilite prin Decizia de impunere din 07.10.2004 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala din 07.10.2004.

Societatea formuleaza contestatie si impotriva sumelor stabilite ca obligatii suplimentare prin decizia de impunere emisa anterior din 07.10.2004, titlu de creanta contestat si pentru care, in solutionarea contestatiei, Directia generala de solutionare a contestatiilor a emis Decizia nr.62/2003.

In drept, potrivit art.175 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Se retine ca prin Decizia de impunere contestata, emisa in baza raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 2005, s-au stabilit suplimentar in sarcina societatii doar dobanzi si penalitati de intarziere aferente debitelor reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata stabilite si evidentiata de societate sau stabilite prin Raportul de inspectie fiscala din 07.10.2004 si neachitate in termenul legal.

Avand in vedere cele precizate precum si dispozitiile legale incidente spetei, se retine ca debitele reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si accesoriile aferente sunt stabilite ca obligatii fiscale suplimentare prin Decizia de impunere din 07.10.2004 si nu prin Decizia de impunere din 2005 contestata.

Prin urmare se va respinge ca fara obiect contestatia SC X SA pentru impozitul pe profit, dobanzile si penalitati de intarziere aferente, taxa pe valoarea adaugata, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente.

2.Referitor la dobanzile aferente impozitului pe profit si dobanzile aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate pronunta asupra acestor capete de cerere in conditiile in care solutionarea cauzei depinde de existenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

In fapt, prin decizia de impunere din 23.03.2005 emisa in baza constatarilor cuprinse in raportul de inspectie fiscala incheiat la

data de 23.03.2005 s-au stabilit in sarcina SC X SA obligatii fiscale suplimentare reprezentand dobanzi aferente unor debite reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata, debite stabilite suplimentar prin Decizia de impunere din 07.10.2004 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala din 07.10.2004, asa cum s-a aratat si la punctul 1 din prezenta contestatie, si neachitate in termenul legal.

Aceste accesorii au fost calculate pana la data de 15.02.2005.

Impotriva sumelor stabilite suplimentar prin Decizia de impunere din 07.10.2004, reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si accesorii aferente, societatea a formulat contestatie, ce a fost respinsa de Directia generala de solutionare a contestatiilor prin Decizia nr.62/31.03.2005, ca nedepusa in termen.

Impotriva acestei decizii societatea a formulat plangere la Curtea de Apel, plangere care, potrivit adresei din 15.06.2005 a Directiei generale a finantelor publice , face obiectul dosarului din 2005, aflat in curs de judecata.

In drept, art. 183 (1) lit.b din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

[...] b) solutionarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati; [...]

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea[...]”

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la emiterea unei solutii irevocabile de instanta de judecata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are posibilitatea legala de a suspenda solutionarea capetelor de cerere privind dobanzile aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata debite stabilite ca obligatii suplimentare datorate de societate, prin Decizia de impunere din 07.10.2004, decizie in litigiu.

Avand in vedere cele retinute, intrucat suma contestata reprezinta accesorii aferente unor creante aflate pe rolul instantei de judecata, se va suspenda solutionarea contestatiei pentru dobanzile si penalitatile de intarziere aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata, procedura administrativa urmand a fi reluata in conditiile legii, in functie de solutia pronuntata de instanta de judecata, cu caracter definitiv si irevocabil, in ceea ce priveste Decizia de impunere din 2004 mentinuta de Ministerul Finantelor Publice prin respingerea ca nedepusa in termen a contestatiei formulate impotriva acesteia.

3.Referitor la dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investita sa se

pronunte daca societatea datoreaza aceste obligatii fiscale in conditiile in care acestea reprezinta accesorii aferente unui debit reprezentand taxa pe valoarea adaugata evidentiata si recunoscuta de contestatoare ca datorata bugetului de stat.

In fapt, prin decizia de impunere din 23.03.2005 emisa in baza constatarilor cuprinse in raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 23.03.2005 s-au stabilit in sarcina SC X SA obligatii fiscale suplimentare reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente unui debit reprezentand taxa pe valoarea adaugata, evidentiata si recunoscut ca datorat de contestatoare.

Astfel, fata de debitul total reprezentand taxa pe valoarea adaugata, contestat de societate, si pentru care au fost calculate prin Decizia de impunere din 23.03.2005 dobanzi si penalitati de intarziere, societatea recunoaste partial ca datorat acest debit.

Prin Decizia de impunere din 2005 au fost calculate si actualizate dobanzile si penalitatile de intarziere, aferente si taxei pe valoarea adaugata evidentiata si recunoscuta ca datorata de societate dar neachitata, pana la data de 15.02.2005.

In drept, potrivit art.114(1) si art.115(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala,

“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dabanzi si penalitati de intarziere.[...]”

(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv”

In baza prevederilor legale mentionate, in conditiile in care debitul pentru care au fost calculate accesorii este cel evidentiata de contestatoare si recunoscut prin contestatie ca datorat bugetului de stat, urmeaza a se respinge contestatia ca neintemeiata pentru dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata neachitata la bugetul de stat.

Totodata se retine ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor.

4. Referitor la capatul de cerere privind amenda cominatorie se retine ca aceasta suma nu a fost stabilita ca obligatie fiscala suplimentara prin Decizia de impunere din 23.03.2005 ci a fost doar nominalizata ca datorie a societatii scadenta la 15.02.2005, prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 23.03.2005, pagina 7.

Din referatul intocmit de organele de inspectie fiscala privind propunerile de solutionare a contestatiei formulate de SC X SA impotriva Deciziei de impunere rezulta ca aceasta suma reprezinta amenda stabilita de Judecatorie in dosarul din 2004, iar prin adresa din 07.02.2005 aceasta a solicitat Administratiei Finantelor Publice sa procedeze la executarea silita a amenzii cominatorii calculata incepand cu 09.08.2004.

Potrivit art.178 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a

contestatiilor este competenta sa solutioneze contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala care au ca obiect **impozite, taxe, contributii, datorii vamala si accesorii** in cuantum de peste 500.000 lei.

In drept, potrivit art.82 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

“Impozitele , taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, in conditiile art.79 alin.(2) si art.83.alin.(4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.”

Avand in vedere aceste dispozitii legale precum si faptul ca suma in cauza nu reprezinta **impozit, taxa, contributie, datorie vamala sau accesorii aferente acestora**, stabilite printr-un act administrativ fiscal, raportul de inspectie fiscala nefiind act administrativ fiscal, Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea acesteia, contestatia urmand a fi respinsa ca inadmisibila pentru acest capat de cerere.

5.Cu privire la solicitarea contestatoarei de suspendare a executarii, se retine ca societatea invoca in sustinerea cauzei art.11 din Legea nr.29/1990 in baza caruia, in interpretarea acesteia, “plangerea suspenda executarea”.

Cu privire la acest argument se retine ca Legea nr.29/1990 a fost abrogata prin Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 in vigoare de la data de 6 ianuarie 2005, iar art.11 din legea veche nu prevede suspendarea executarii actului atacat.

In procedura de solutionare a contestatiilor sunt aplicabile dispozitiile OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care la art.184 alin.2 prevede ca :*“Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive intemeiate. La aprobarea suspendarii, organul de solutionare competent va stabili si termenul pana la care se suspenda procedura. Suspendarea poate fi solicitata o singura data.”*

Avand in vederere cele de mai sus precum si faptul ca societatea nu aduce in sustinerea cererii nici un argument sau document din care sa rezulte temeinicia acesteia, Directia generala de solutionare a contestatiilor nu poate da curs solicitarii de suspendare a executarii actului administrativ, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

6.Referitor la solicitarea SC X SA de a se anula Dispozitia din 23.03.2005 privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice, Activitatea de control fiscal, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care nu se refera la stabilirea suplimentara de impozite, taxe, contributii, datorii vamala, precum si accesorii ale

acestora asa cum se prevede la art.178 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In fapt, prin Dispozitia din 23.03.2005 organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SA masura de a se *“inregistra in evidenta contabila diferentele stabilite suplimentar, penalitatile de intarziere si penalitatile stopaj sursa, stabilite, aferente impozitului pe profit, impozitului pe venituri din salarii, TVA, CAS,CASS, fond de somaj, contributie privind fondul de accidente de munca si boli profesionale”*, **pana la data de 20.04.2005.**

Potrivit art.178(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor este competenta sa solutioneze *“Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala[...].*

In drept, potrivit art. 178(2) din OG nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala :

“Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Potrivit pct.1 din Anexa nr.2 la OMFP nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispozitie privind msurile stabilite de organele de inspectie fiscala, *“Formularul "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala" reprezinta actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscala în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini masurile stabilite”*.

Intrucat masura stabilita in sarcina SC X SA prin Dispozitia din 23.03.2005 nu vizeaza obligatii fiscale ale societatii, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Directia generala de solutionare a contestatiilor ne avand competenta de solutionare a dispozitiilor privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala.

Prin urmare pentru acest capat de cerere dosarul privind contestatia SC X SA va fi transmis spre competenta solutionare Directiei generale a finantelor publice - Structura de administrare fiscala, Activitatea de control fiscal, in calitate de organ emitent al dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.114(1), art.115(1), art.175(2),art.178(1), art.178(2), art.183 (1) lit.b, art.184(2) si art.185 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

DECIDE:

1. Respingerea ca fara obiect a contestatiei formulata de **S.C.** X SA pentru impozitul pe profit, dobanzile si penalitatile de

intarziere aferente, taxa pe valoarea adaugata, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente.

2.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SA pentru dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

3.Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la dobanzile actualizate aferente impozitului pe profit, dobanzile actualizate aferente taxei pe valoarea adaugata, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului Directiei generale a finantelor publice, Structura de administrare fiscala - Activitatea de control fiscal, urmand ca aceasta sa inainteze contestatia organului de solutionare competent dupa incetarea motivului care a determinat suspendarea respectiva.

4. Respingerea ca inadmisibila a contestatiei SC X SA, pentru capatul de cerere privind amenda cominatorie.

5. Respingerea ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a cererii de suspendare a executarii silite a actului administrativ atacat.

6.Transmiterea contestatiei SC X SA, pentru capatul de cerere privind anulara Dispozitie din 23.03.2005, Directiei generale a finantelor publice, Structura de administrare fiscala, Activitatea de control fiscal.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la comunicare.